

EKSYKSISSÄ KOLMEN MÄNNYN KESKELLÄ

Bundilaisten „Bjulletenin”³⁷ 1. numerossa (syyskuu 1916) julkaistussa erään bundilaisen Pietarista 26. II. 1916 lähettämässä kirjeessä sanotaan:

„Puolustussotakaavan hyväksyminen käy meidän kohdaltamme monin verroin vaikeammaksi siitä syystä, että ainakaan me emme voi olla vaiti Puolan kysymyksestä, niin kuin venäläiset toverimme toistaiseksi tekevät”. (Älkäämme unohtako, että tämän herran „tovereita” ovat Potresov ja kumpp.) „Ja se seikka, että meidän keskuudessamme eivät edes puolustuskantaiset halua soveltaa Venäjään nähden sanontaa „ilman aluevaltauksia”, on vaikuttava todisteperuste puolustussotaa vastaan niiden mielestä, joille puolustussota on nyt psykologisesti vastenmielistä, sillä he kysyvät ivallisesti: mitäs te puolustatte? Sitä vastoin ajatus Puolan itsenäisyydestä saa tunnustusta yläpiireissä”. (Ei ole selvää, millaisissa.)

Kun me vuoden 1915 päätöslauselmassa sanoimme, että Bundissa on voitolla saksalaismielinen shovinismi*, niin hrat Kosovski ja kumpp. saattoivat vastaukseksi vain haukkua. Heidän oma puoluetoverinsa on nyt vahvistanut heidän omassa äänenkannattajassaan meidän sanamme! Sillä jos „puolustuskantaiset” bundilaiset eivät halua soveltaa „Venäjään nähden” (pankaa merkille, että Saksasta ei mainita sanaakaan!) sanontaa „ilman aluevaltauksia”, niin missä suhteessa tämä oikeastaan eroaa saksalaismielisestä shovinismista?

Jos bundilaiset tahtoisivat ja osaisivat ajatella, niin he huomaisivat olevansa eksyksissä aluevaltauskysymyksessä.

* Ks. Teokset, 21. osa, s. 150. Toim.

Harhailuista ja sekasotkusta on yksi ulospääsy: meidän, jo vuonna 1913 selitetyn ohjelmamme hyväksyminen*. Nimittäin ajaakseen ajatellusti ja rehellisesti aluevaltauksia vastustavaa politiikkaa sorrettujen kansakuntien sosialistien ja demokraattien tulee kaikessa propaganda- ja agitatiotyössään julistaa lurjuksiksi ne sortavien kansakuntien sosialistit (samantekevää, ovatko kysymyksessä isovenäläiset vai saksalaiset, puolalaiset ukrainalaisten suhteen j.n.e.), jotka eivät puolusta johdonmukaisesti ja tinkimättömästi *heidän oman kansakuntansa* sortamien (tai väkivaltaisesti alaisinaan pitämien) kansakuntien eroamisvapautta.

Elleivät bundilaiset hyväksy nyt eivätkä tulevaisuudessa tätä johtopäätöstä, niin syynä siihen on *vain* se, että he eivät halua riitaantua Venäjän Potresovien, Saksan Legienien, Südekumien ja jopa Ledebourien (hän *ei ole* Elsass-Lothringenin eroamisvapauden kannalla), Puolan nationalistien, oikeamminkin sosialishovinistien j.n.e. kanssa.

Pätevä syy, älä muuta sano!

Kirjoitettu syys—lokakuussa 1916

*Julkaistu ensi kerran v. 1931
XVII Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*

* Ks. Teokset, 19. osa, ss. 539—545. *Toim.*